

ſich newjeru a twerdu wutrobu, ſo nebjechu tym wjerili, kotſiž jeho bjechu sbudjeneho widžili. Na to djesche wón ſašo k nim: „Mjer budž ſ wami!“ dunu na nich a djesche: „Wsmicje teho ſwiateho ducha; kotrymž wy hrjechi wodacje, tym ſu wodate; kotrymž wy je ſdjeržicje, tym ſu ſ djeržane.“

2. Domasch pak, wot tych dwanacjoch jedyn, kotremuž Didi- muſ rjekaju, nebjesche pschi nich, jako Jezusſ pschiindje. Duž djachu cži druſy wučomnizy k nemu: „My ſmy teho knesa widžili.“ Wón pak djesche k nim: „Zeli ſo ja w jeho rukomaj newidju te hoſdžaze blusny a netyknu ſwój porſt do tych hoſdžaznych blusnow, a nepołożu ſwoju ruku do jeho boka, dha nebudu wjerić.“ A po tydženju bjechu jeho wučomnizy ſašo nutskach a Domasch ſ nimi. Duž pschiindje Jezusſ, jako durje ſanknene bjechu, ſtupi ſredja a djesche: „Mjer budž ſ wami!“ Potom djesche wón k Domaschej: „Tyk ſem ſwój porſt a wohladaj mojej ruzy; podaj ſem ſwoju ruku a polož ju do mojeho boka, a nebudž newjerjazy, ale budž wjerjazy.“ Domasch pak wotmolwi a djesche: „Mój kneže a mój Božo!“ Jezusſ djesche k nemu: „Dokelž me widžit ſy, Domascho, dha wjeriſch ty. Šbóžni ſu cži, kiž newidža, a w ſchaſ wjerja!“

§. 167 Jezusſ pschi tiberiaskim jjesoru.

(Jan. 21.)

1. Potom ſjewi ſo Jezusſ ſašo tym wučomnikam pschi tiberiaskim morju. Hromadje bjechu Schiman Pjetr a Domasch, Nathanael, taj ſynaj Zebedeowaj (Jan a Jakub) a druhaj dwaj jeho wučomnikaj. Schiman Pjetr djesche k nim: „Ja chzu hicž ryby łowić.“ Woni djachu k nemu: „Dha tež my chzemy ſ tobu hicž,“ a ſtupichu lnydom do łódje; ale w tej ſamej nozy nenałowichu woni ničjo. Jako pak njett rano bjesche, ſtejesche Jezusſ na brjoſy; ale cži wučomnizy newedžichu, ſo by Jezusſ byl. Djesche Jezusſ k nim: „Džecži, nimacje ničjo jjeſž?“ Woni wotmolwichu: „Ničjo!“ Wón pak djesche k nim: „Pſcheſtrjeicje ſycž na prawy bok łódje, dha budjecje namaſacž.“ Na to pscheſtrjechu a nemóžachu ju dale cžahnuć, wele rybow dla. Duž djesche tón wučomnik, kotrehož Jezusſ lubowaſche, k Pjetrej: „To je tón kneſ!“ Jako Schiman Pjetr ſlyſheſche, ſo tón kneſ je, wopaſa wón ſo ſ koſchlu (pschetož wón bjesche nahi) a puſheći ſo do morja. Cži druſy wučomnizy pak pschiindjechu na łódži (pschetož woni nebjechu daloko wot ſemje)